

BUTLLETÍ DE LES JOVENTUTS D'ESTAT CATALÀ

n.º ref 4235
CEDOC
FONS
A. VILADOT

D'INFORMACIÓ INTERIOR

28 d'abril del 1947.

MILITANTS

Amb la mort dels germans Josep i Miquel Badia, ESTAT CATALÀ, la joventut catalana, els nacionalistes catalans, en una paraula, Catalunya, inexorablement, irremediàblement perdia dos gloriósos i abnegats lluitadors d'una veritable i autèntica acció nacionalista catalana. Amb la pèrdua dels germans Badia els nacionalistes catalans ofrenàvem a la causa sagrada de la Pàtria dues vides generoses i ardides, dues vides decidides i coratjoses, dues vides vilment i covardament segades per la mà assassina i criminal dels eterns enemics de Catalunya i de la seva llibertat.

Al caure els germans Badia, dos patriotes exemplars, dos màrtirs de la causa nacional quèien en el combat i en la lluita. El vandàlic i reproable assassinat fou motiu de dol i de condemna. S'escriuí i s'indignà el poble digne i vertader. Davant de tanta vesania i bandicatge el poble de Catalunya, compregué i exaltà el sublim sacrifici d'aquells dos patriotes admirables i tant crudelment immolats.

Dissortats d'aquells que quan era hora no poderen e no volgueren comprendre l'acció dels germans Badia, dissortat del nostre poble que quan era hora no s'apassionà per llur acció, quan no seguí, quan els deixà caure només plorant, quan, en fi, hagué de comprendre i hagué de morir per haver desatès llur acció i llur gesta.

Els germans Badia malgrat tot i malgrat tothom, ho proclamem ben alt, moriren per Catalunya, caigueren assassinats perquè representaren i simbolitzaven l'esperit nacional de la nostra Pàtria... molts catalans caigueren després sense aquesta glòria. Aleshores tardament foren compresos els germans Badia, aleshores sentirem a dir i implorar, si visquessin Josep i Miquel Badia !!!

Avui en l'onze aniversari d'aquella data de dol i alhora d'aprobi, les JOVENTUTS D'ESTAT CATALÀ en recordar el sacrifici i la pèrdua dels germans Josep i Miquel Badia, té ben present i proclama l'autèntica significació nacionalista del pensar i del sentir dels esmentats patriotes. Les JOVENTUTS D'ESTAT CATALÀ, saben exactament perquè caigueren aquells dos germans, és més, sabem qui els feu caure i sabem també què es pretenia esborrar amb aquell acte covard i vesànic, es volia ofegar l'esperit de la joventut catalana, es volia ancorrear la nostra acció nacionalista, es volia aixafar l'empenta decidida i patriòtica de dues vides que ja de sempre ho havien posat tot al servei de la Pàtria.

S'equivocaren però aquells esperits criminals que idearen i perpetraren l'ignominiós i exorable assassinat, aquells mateixos que uns mesos després assassinaren sobretot, recordem-ho bé,

milers de catalans que no eren pas certament feixistes, aquells mateixos que uns anys després assassinaren sobretot, proclamem-ho bé, milers de catalans que no eren, en absolut, ni "rojos", ni terroristes.

I per això l'esperit nacionalista de la joventut catalana trobava en l'exemple, en l'acció i en el sacrifici d'aquells dos patriotes, més raons i més entusiasme per a continuar la lluita. La

mort, tràgica i gloriosa a la vegada, que sofriren Josep i Miquel Badia lluny d'esperdir-nos i de deturar-nos ens ha de servir a tot-hora d'estel esperonant de la nostra immensa i grandiosa lluita per la llibertat, de la mateixa manera que l'estel lluminós de la nostra bandera ens ha servit i ens servirà, ara i sempre, per a traçar-nos el veritable camí de la nostra independència nacional.

GLÒRIA I HONOR ALS PATRIOTES JOSEP I MIQUEL BADIA.

VISCA CATALUNYA LLIBRE M.

El Secretariat General.

LA DIGNITAT NACIONAL

Una de les victòries que no pot apuntar-se l'acció repressiva de la força és el triomf sobre l'esperit. Així com cap esforç del poble estranger que ens domina ha pogut emudir la nostra llengua que parla català, cap llei no ens pot privar de sentir-nos i comportar-nos com a catalans nacionals, és a dir, amb la dignitat que ens correspon com a membres que ens sentim d'una autèntica comunitat nacional. La dignitat en els nostres actes i en les nostres paraules és el valuad que no pot enfonsar cap organització artificial d'opressió. Sense gaudir la menor llibertat política, podem, però, deixar de parlar en espanyol sempre que ens plagui, podem deixar d'ajupir-nos servilment davant un tramviere, una portera, o un cirabotes vingut de terres llunyanes i atrossades. Cap llei no obliga tampoc a conèixer la llengua espanyola (i especialment en l'actual règim que desconeix les lleis i llur compliment). És completament raonable que els forasters que ací venen aprenguin la llengua dels països, que és la dels qui els priva, si més no, de morir-se de fam; els obligaria a això el més elemental i instintiu sentit de l'agraïment. Però suposant que no és així, i seguint el conegut aforisme que "cada espanyol té un rei al cos, i si és "probe" en té dos", s'entesten en parlar una llengua que no és la nostra, obrarem molt dignament no entenent-los per res.

En matèria d'actes la dignitat encara ens obliga a més, ja que si bé en l'aspecte lingüístic hem de transigir amb anglesos, francesos, etc. que venen al nostre país, parlant-los en espanyol, la dignitat ens priva de considerar tot allò que sigui d'altres terres com a bo, de comprar adalante totes les traduccions que surten al mercat, i ens recorda d'enfortir els nostres valors.

No creiem pas que fés anglòfila, per exemple, tanta gent, si vegés clarament l'esperit britànic en relació als pobles meridionals, tal com els considera gent inferior i bona per colonitzar.

L'actuació internacional en detriment de les aspiracions dels pobles hispànics n'és una nostra.

La dignitat nacional ens obliga a comportar-nos com a poble conscient del seu propi valer. I no dubtem que si no valguessin, dos-cents anys de persecussió haurien eliminat la nostra vida pròpia.

Les aparents concessions que gaudim - folklòricament parlant - fan encara més difícil l'esforç de la massa per tenir una mica de vergonya. Davant certs espectacles nosaltres en tenim abastament per tothom, esperant l'hora que la dignitat sigui una virtut més assequible; per més que certament, no fan pagar res per tenir-ne.